

Nr 340.

Av herr **Lindgren**, om bestämmande av visst villkor för landshövdingelöns åtnjutande.

Bland de rikets högre befattningar, som måste anses särskilt viktiga och betydelsefulla, intaga utan tvivel landshövdingeämbetena ett av de främsta rummen. För länen är det av vikt, att deras högste styresman så oavbrutet som möjligt vistas och är verksam inom länet utan att hans arbete där avbrytes av en mängd andra uppdrag och göromål, som icke äga något närmare eller egentligt sammanhang med landshövdingeämbetets utövning. Vid senaste lönereglering för landshövdingarna uppställdes även bland lönevillkoren skyldighet att icke mottaga eller innehava vissa avlönade uppdrag, vilka ansågos särskilt olämpliga för en landshövding. Emellertid torde det framför allt vara av vikt att så ordna förhållandena, att landshövdingen icke genom ett långvarigt kontinuerligt arbete, i regel på annan ort än i länets residensstad, hindras i sitt arbete inom länet. Särskilt synes landshövdingarnas deltagande i riksdagsarbetet alltför ofta medföra större olägenheter än fördelar, även om man måste erkänna de betydelsefulla personliga insatser, som från de i riksdagen sittande landshövdingarnas sida gjorts och göres. Ifrågasättas bör därför knappast att i grundlag insätta något som helst obehörighetstagande för landshövding att tillika vara riksdagsman, helst ett sådant stadgande redan ur principiell synpunkt kan anses vara av omtvistligt värde.

Däremot torde med fog kunna begäras, att landshövding, som mottager riksdagsmannauppdrag, också helt avstår från ämbetsutövning under den tid riksdagen är samlad och samtidigt avstår från åtnjutande av de med ämbetets utövning förenade löneförmåner, varmed borde följa, att t. f. landshövding under tiden utövade ämbetet, så att detta icke under längre tid måste förvaltas av landshövdingens båda närmaste män kollektive. Beträffande överståthållaren torde därmed samma skäl, som gäller angående landshövding, åtminstone icke i lika grad föreligga och torde därför ej heller samma regler böra på dessa ämbetsmän tillämpas.

Med åberopande av nu anförda synpunkter hemställas,

att riksdagen ville beträffande landshövdingelöner bestämma såsom villkor, att landshövding, som är riksdagsman

under den tid riksdagen är samlad skall åtnjuta tjänstledighet med avstående av de löneförmåner, som för samma tid eljes skulle av honom åtnjutas.

Stockholm den 21 januari 1928.

And. Lindgren,
Dingelvik.
